

Hosana

List Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana

Subotica - Stari Žednik - broj 10, godina III - Uskrs 2012

BESPLATNI PRIMJERAK

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS

IMPRESUM

Hosana

list Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Izdavač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč.dr. Marinko Stantić

Redakcija

Igor Tot-Horgoši
o. Vjenceslav Mihetec
Goran Wilhelm
Josip Josipović
šticienci Zajednice
kao i njihovi roditelji

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

David Mesaroš

Tehnički urednik

Srđan Varo

Adresa

Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678

zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Tisak

Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada

400 primjeraka

da gundaju, da se stalno žale da im nešto nedostaje. Ne! Bog želi da ljudi budu puni srca, puni radosti, veseli u svom životu. To je ono što Bog hoće sa čovjekom. To je, dakle, poziv na puninu života, a ne na neko životarenje.

Međutim, već kod stvaranja Bog od čovjeka traži povjerenje. Želi da i ljudi međusobno imaju povjerenja jedni u druge. Bog povjerava čovjeku rajske vrt da ga obrađuje i čuva (usp. Post 2,19). Povjera mu materijalno blagostanje koje je On stvorio. Nismo mi ljudi stvorili zemlju koja nam donosi rod, niti smo izumili, pa patentirali voćke i sve bilje, makar se sada trudimo sve svesti na svoje patente. Bog nam je dao takvo mjesto na kojem imamo sve mogućnosti da dobro živimo. Ali, mi to mjesto možemo upropastiti, možemo učiniti da naša zemlja postane neplodna, da naše voćke postanu sterilne... To može čovjek učiniti ako ne sluša Boga, ako ne poštije logiku stvaranja koju je Stvoritelj postavio u prirodu. Sve se to događa kada čovjek nema povjerenja u Boga.

Bog osim što povjerava ovaj materijalni svijet, povjerava čovjeku i njegovu vlastitu krhkost. Naime, iako je čovjek stvoren na Božju sliku i po toj sličnosti s Njim, gospoduje i sudjeluje u tom vladanju svijetom, čovjek je ipak samo stvorenje. I čovjek, iako je kruna, vrhunac stvaranja, i on je ipak stvoren. Time čovjek treba biti svjestan da je i on samo dio svega stvorenoga, da ipak čovjek nije Bog, da ima svoju granicu i da pazi na nju. Zato je Bog čovjeku povjedio svoju Riječ. Bog poručuje čovjeku da pazi da ne prijeđe tu granicu, jer ako je prijeđe, sebe će uništiti. To je slika onoga drveta u Edenskom vrtu za kojega je Bog rekao da čovjek ne jede. Sve je čovjeku darovano, ali ondje postoji jedna granica koja će ispitivati vjeruje li čovjek Bogu, ima li povjerenja u Njega. Bude li čovjek Boga slušao, ne bude li prekoračio povjerenje i tu granicu, živjet će u Razu trajno.

Riječ urednika

ŠTO ŽELI BOG S ČOVJEKOM?

Ono što Bog želi s čovjekom jest da bude sretan. No, kako biti sretan kad nas životne brige, neuspjesi, bolesti i druge poteškoće satiru? One nisu Božja želja za čovjekom! No, kada su već tu, Bog želi da ih s Njim nadvladamo. Iz ovoga proizlazi da nije dovoljno tek reći da je Bog stvorio svijet, čovjeka i prepustio ga samome sebi. To je temeljna istina koja nam treba davati snage za život, bez obzira što nam se taj isti život čini koji puta da možda i nije vrijedan tolikog truda koliko u njega ulaze. Ali, to je zbog toga što smo ga mi takvima učinili. Gospodin-Bog nije zamislio takav život za čovjeka! Život kakav je On predviđao za čovjeka, vrt je koji je On uredio za ljudе (usp. Post 2,5-25). Bio je to Raj zemaljski. Ideja koju Bog ima sa svojim čovjekom jest da čovjek uživa u Raju, da čovjeku bude lijepo, da čovjek bude sretan. To je ono što Bog hoće čovjeku!

Kršćani-vjernici mogu se koji puta osjećati da su zbog poslušnosti prema Bogu hendikepirani u djelovanju ("ne smiješ ovo", "ne smiješ ono"), da su na neki način prikraćeni užicima, da ne mogu uživati u životu kao što se čini da uživaju oni koji u Boga ne vjeruju. Bog nije takav da bi On zavidio čovjeku, niti da bi čovjeka prikraćivao u sreći. Bog je takav da čovjeku želi sreću, da mu želi dati puninu života. To nam je potvrđio u Isusu Kristu. Isus je rekao: "Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju!" (Iv 10,10). Nije Bog stvorio čovjeka zato da bi ljudi bili stalno nezadovoljni,

Urednik

- Na humanitarnome koncertu VIS "Damjan" iz Vukovara, koji su 8.1.2012. u Subotici održali koncert podrške Zajednici Hosana, prikupljeno je 29.880,00 din, 140,00 kn i 25 eura. Hvala svima.
- U subotu, 28.1.2012. od 09,00 sati, pa do kasno navečer, u Somboru, u župi Uzvišenja sv. Križa, bila je održana duhovna obnova za roditelje štićenika Zajednice Hosana. Na temu Božja kazna ili Božja kušnja predavanja je držao upravitelj Zajednice vlč. dr. Marinko Stantić.
- U ponedjeljak, 27.2.2012. godine u emisiji Ljudi pored nas, lokalne subotičke televizije Red 9, gostovali su upravitelj i voditelj Zajednice, te predstavili njen rad.
- U organizaciji Fondacije za mentalnu higijenu – Exspecto iz Subotice, štićenici Hosane Bruno Kihler i Predrag Vidakov bili su u četvrtak 8.3.2012. u jednodnevnoj posjeti udrugama u Mađarskoj koje imaju za cilj pomoći ovisnicima da se ostave svoje ovisnosti.
- Od blagdana sv. Josipa, 19.3. roditelji Predraga Vidakova ušli su u Hosanu da bi tako, pred njegov izlazak, dobili iskustvo života Zajednice, te razmijenili moguće nesuglasice.
- U Sivcu, na tribini o drogi, 23.3.2012. program i rad Zajednice Hosana predstavili su njen upravitelj i voditelj.
- U Mužlji, nadomak Zrenjanina, 31.3.2012. svjedočanstvo o svom problemu sa drogom i njenom rješavanju okupljenim mladima, dao je štićenik Hosane Andraš Škofljane.

Reportaža

JE LI BOG KAZNIO NEVJERU, PA JE SIN OVISNIK?

U subotu, 28.01.2012. u Somboru, u župi Uzvišenja sv. Križa, bila je održana duhovna obnova za roditelje štićenika Zajednice Hosana. Tema susreta bila je Božja kazna ili Božja kušnja. Predavanje je držao upravitelj Zajednice vlč. dr. Marinko Stantić.

Ova tema izazvala je veliko zanimanje, jer se roditelji mogu osjećati kažnjeni od strane Boga za njihovu nevjeru, te im podario osvetu kroz sina ovisnika. Sigurno da roditelji osjećaju grižnju savjesti zbog nevolje sa sinom ovisnikom. Tijekom ovoga jednodnevnoga susreta roditelji su mogli čuti ohrabrujuće riječi da Bog ne kažnjava.

"Naš pojam o Bogu podrazumijeva ono nadnaravno biće koje je punina dobrote,

ljubavi, sućuti, razumijevanja, milosrđa... U Njemu je sva milina. U Njemu nema niti malo zla! Ovakvo razumijevanje Boga oblikovali smo na osnovu prirodnog svjetla ljudskoga razuma, te Božje objave koju nam donosi Biblija. Stoga je u najmanju ruku zbnjujuće prihvatiti da Bog kažnjava" – moglo se čuti na duhovnoj obnovi. Ipak, i u Svetome Pismu, osobito u Starome Zavjetu, nači ćemo puno graničnih događaja u kojima je teško razlučiti je li Bog kaznio ljude ili ih samo kušao. Neki su događaji opisani vrlo oštro, pa se gotovo sa sigurnošću može reći da Bog kažnjava narod (sjetimo se Noe, deset egipatskih zala i sl.).

Bog je ljudima darovao slobodnu volju, koja je ubrzo zloupotrijebljena. Dogodilo se to još u Edenskom vrtu kada je Bog provjeravao je li mu čovjek poslušan. "Jahve, Bog, zapovjedi čovjeku: 'Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo!'" (Post 2,16-17). Ishod znamo.

Zašto je Bog, uopće, kušao čovjekovu poslušnost? Da čovjeku nije bilo zabranjeno jesti sa stabla spoznaje dobra i zla, ne bi se prijestup niti dogodio. Na ovaj aksiom najjedostavniji odgovor je dao sv. Augustin kada je rekao: "Za sebe si nas, Bože, stvorio i nemirno je naše srce dok se ne smiri u tebi" (Ispovijesti 1,1). Bog je kušao čovjeka, jer zna da postoji opasnost zloupotrebe slobode koja bi čovjeka skupo koštala. Da Bog čovjeku i nije dao zapovijed da ne jede sa stabla spoznaje dobra i zla, čovjek bi zbog svoje slobode opet bio u mogućnosti izabrati krivo na bilo kom području života. Stoga je ova zapovijed čovjeku došla kao upozorenje i Božja briga (=ljubav) da ne odluta sa pravoga puta. Jedina mogućnost da čovjek ostane u radosti, sreći i milosti jest biti uz Boga i živjeti u skladu s Njegovim principima. Na to je pozvan slobodno se opredijeliti. A ako bi, pak, čovjeku bila oduzeta sloboda, čovjek bi bio Božji robot. Da bi čovjek došao do uspjeha mora se aktivirati, angažirati. Aktivnost, pak, nosi sa sobom i rizik neuspjeha. Taj se rizik smanjuje ukoliko čovjek poštuje logiku stvaranja. Poštujući upute Osmisljavatelja i Tvorca života, čovjek otklanja mogućnost gubitka radosti, sreće, mira... za čim toliko teži.

No, što ćemo s Božjom kaznom? Kažnjava li Bog čovjeka? Nastavimo li dalje pratiti sijed događaja u Edenskom vrtu, vidjet ćemo da je ubrzo nakon čovjekovog prekršaja uslijedila posljedica: "U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti, dokle se u zemlju ne vratiš." (Post 3,19).

Tu posljedicu preslobode mnogi će okarakterizirati kao kaznu: zato što je čovjek bio Bogu neposlušan, On se nadurio i dao čovjeku kaznu za svoja nedjela. Tu čovjek ostaje zbnjen! Milosrdni Bog, čak što više, Nebeski Otac, kažnjava svoju djecu koju voli (usp. Izr 3,12), daje onaj "roditeljski šamar" kako bi drugi puta pazili što rade.

Logika stvaranja, koju je Bog postavio u svijet, ima svoje zakone i pravila. Tako npr. ukoliko se čovjek polje vodom bit će mokar, jer voda ima osobinu da vlaži. Vatra nema tu osobinu, te se čovjek može zapaliti, ali ne i pokvasiti ukoliko se sa vatrom igra. Istu bi tu logiku primjenio i sa onim što većina ljudi smatra Božjom kaznom. Bog ne kažnjava, već poštuje "pravila igre".

Bolesti, nesreće, neuspjesi u poslu, ljubavi i sl. nisu Božje kazne niti kušnje već posljedice koje su prouzročene nepoštovanjem logike Stvoritelja ili zloupotrebotom slobode. Ukoliko čovjek nije pazio na svoje zdravlje, zadobio je bolest, a ne Božju kaznu. Tako je i u drugim područjima života. Sto više, pakao, kao mjesto Božje odsutnosti, nije Božja kazna, nego poštivanje logike stvaranja i provođenje pravde koja je uslijedila kao rezultat čovjekovog ponašanja i izbora u trenucima slobodnog upravljanja svojim životom. Time Bog nije oduzeo ili ograničio čovjeku neko pravno zaštićeno dobro, sankcionirao krivicu, prijestup ili zločin, već podvukao crtu života i čovjeku dodijelio ono mjesto u kojemu se u većini slučajeva opredjeljivao.

D. M.

ZAJEDNICA JE BLAGOSLOV, NE KAZNIONICA

Hosana: *Kako to da ste počeli raditi u Zajednici Hosana?*

Angela: Bilo je to još 2005. godine. Prilikom jedne propovijedi u crkvi sam čula od mog župnika, mons. Bele Stantića, poticaj na volonterski rad poradi Gospodina. Odjeknulo je to snažno u meni, pa sam odlučila prihvati savjet. Razmišljala sam kud se usmjeriti, mlađima ili starima. Ubrzo nakon toga, u spontanom razgovoru, jedan moj poznanik mi je predstavio rad sadašnjega upravitelja Zajednice s ovisnicima. To mi je bio pun pogodak. Oduševila sam se. Tada je Zajednica bila još u Horgošu. Javila sam se i tako je sve počelo.

Hosana: Jeste li ranije imali neko iskustvo u radu sa ovisnicima?

Angela: Nisam. Imala sam samo volju. Sve sam u hodu upijala. Slušala sam što mi se kaže, prihvatala savjete i učinila ono što mi se kaže. Naravno, to zahtjeva puno poniznosti i poslušnosti. Gospodin mi je i za to dao snage.

Hosana: *U čemu se sastoje Vaša pomoći Zajednici Hosana?*

Angela: Moj rad se danas uglavnom zasniva u pomoći oko nabavke namirnica i kao blagajnica obavljam poslove vezane uz uplate i isplate troškova Zajednice. Puno toga knjigovođa učini i sama, ali ako treba, tu sam. No, svoju pomoći vidim više kao podršku štićenicima umjesto njihovih roditelja i rodbine, jer je posjeta u Zajednici ograničena. Ja ih i doživljavam kao svoje sinove.

Hosana: *Što Vama to znači?*

Angela: U duhovnom smislu mi i to puno znači. Ispunjava me provedeno vrijeme sa štićenicima, dragi su mi, a dodatno me motiviraju i Kristove riječi, da sve što smo učinili jednomete od braće, Njemu smo učinili.

Hosana: *U braku sa svojim mužem imate sina. U susretu sa bivšim ovisnicima izvučete li što korisno za njega?*

Angela: Zahvaljujući iskustvu štićenika, naučila sam se kako kvalitetnije izgraditi odnos sa svojim sinom. Kroz ovih nekoliko godina postigla sam to da mogu otvoreno razgovarati sa sinom o svemu, što do sada nije bilo slučaj. Čak mi je i sin rekao da sam se promijenila u pozitivnom smislu.

Hosana: *Kako ljudi u Vašem okruženju gledaju na Vaš volonterski rad u Zajednici?*

Angela: Različito. Neki me podržavaju, a neki ne shvaćaju zašto odlazim u Zajednicu kada mi sin nije ovisnik.

Hosana: *U komunikaciji s ljudima iznosite li im svjedočanstva o životima štićenika kako bi ih na taj način educirali?*

Angela: Naravno! Gdje god mogu rado i puno pričam o njima. Mnogi ljudi imaju fobiju od ovisnika, osobito narkomana. Na takav način im želim razbiti taj strah i potaknuti ih da im ne sude, već da im pomognu.

Hosana: *Ima li Zajednica Hosana dovoljno volontera? Treba li još?*

Angela: Mislim da volontera nikada nije dovoljno. Uvijek treba još. Područje rada je široko, pa će se za svakoga tko želi pomoći moći naći posla.

Hosana: *Na koji način bi netko mogao volonterski pomoći Zajednicu? Što biste drugima preporučili?*

Angela: Zajednica Hosana nema stalnih izvora prihoda i pomoći pri pronalaženju dobročinitelja bi dobro došla. Naravno, može se pomoći i na drugim područjima. Recimo: Zajednica ima volontera električara, koji je također dobro došao Zajednici. Možda netko ima kamion ili neko drugo prevozno sredstvo,

pa na tom polju može pomoći. Netko u hrani, odjeći ili slično. U Zajednici boravi oko petnaestak mlađića, koji također svojim radom pomažu životu Zajednice, ali uvijek je nešto potrebno potpomoći.

Hosana: *Živi li Zajednica Hosana u teškim uvjetima?*

Angela: Bogu hvala, ne! Momci svakodnevno mole za Božju providnost, da im Bog pomogne u pronalaženju dobročinitelja. Do sada zbilja nisu ni u čemu oskudijevali. Raduju se svakoj sitnici, na čemu su i zahvalni, ali se i osjećaju ispunjeni jer znaju da su svaki dar izmolili, da su im molitve uslišane.

Hosana: *Što biste poručili za kraj?*

Angela: Moja poruka svima je da pomognu nesebično komu god mogu, ne očekujući užvrat. Gospodin trostruko sve vraća. Nemojmo nikoga suditi, jer ne znamo što se nama može dogoditi sutra. A mladima bih poručila, svakako, da se klone poroka ili ako ga već imaju, neka se mirno jave u Zajednici Hosana. Ona je blagoslov, ne kaznionica.

Hosana: *Hvala Vam na razgovoru i želimo Vam puno uspjeha u Vašem radu.*

Angela: Hvala i Vama.

Razmišljanja

ZAŠTO NETKO UPADNE U PROBLEM OVISNOSTI?

Upasti u problem ovisnosti o drogi, kocki, alkoholu ili u neki drugi porok, splet je okolnosti koji su negativno utjecali pri razvoju mlade osobe. Sve je to nadošlo neprimjetno, skriveno, lukavo. Zbog toga je i opasno! Kada je problem kulminirao neminovno je pitati se zašto je problem nadošao, gdje se dogodio propust, kako ga riješiti. Ako bismo željeli jednom riječju odgovoriti koji je razlog da netko krene putem ovisnosti, rekli bismo da je razlog – gubitak smisla života. Radi se o životu koji nema ništa što bi ga oduševilo, obradovalo, ulijevalo radosti, sve je uobičajeno – otrcan život.

Razmišljajući nad životom ovisnika došlo se do liste ponašanja koja su bitno uvodila i dovodila do ovisnosti, a mi smo ta ponašanja nazvali "život ulice". Ta su se ponašanja uvukla u praksu mlade osobe i tako postala njegov sastavni dio. Oni su postali na njih navezani, a perfidno su uništavali njihov život.

Problematika ovisnosti nije u tome koju tko ovisnost ima, nego razlog zbog čega je netko krenuo tim putem. No, prepoznati uzroke ovisnosti nije lako. Takve se stvari otkrivaju uglavnom kasno, pa i prekasno. Drogu je moguće uzimati "neupadljivo", te se događa da i nakon nekoliko godina ni najbliža okolina o tome "nema pojma".

Osoba koja je na pragu da upadne u problem narkomanije prve znakove pokazuje još u dječjoj dobi. Sukobljava

se u roditeljskom domu i u školi, naglo prekida prijateljstva, razdražljiva je i silovita, da bi začas postala bezvoljna osoba i ravnodušna. Počinje sve češće izbivati iz kuće, osobito noću. Jaka i opetovana glavobolja i vrtoglavica mogu biti mogućim znakovima u "početnika". Kada je osoba već dublje ušla u problematiku ovisnosti znakovi prepoznavanja su i prekomjerno znojenje, drhtanje ruku, "naježena" koža, suha usta, susne oči, upaljeni rubovi usana, nerazgovjetan govor, stalni umor i pospanost. Zjenice su prekomjerno proširene ili sužene (ovisno o vrsti droge). Zbog toga ovisnik nosi sunčane naočale, jer mu smeta svjetlost ili se skriva.

Moguća obilježja mogu biti zapušten i neuredan izgled, te smanjena radna sposobnost. To može biti i posvemašnja ravnodušnost za zbivanja u okolini. Najočitiji znakovi su kada se osoba druži s "provjerenim" narkomanima. Tada se pojavljuje i sklonost kradama, provalama, pa i pljačkama, jer, ne zaboravimo, droga je skup i smrtonosan "sport".

Nijedan od ovih znakova sam za sebe nije pouzdan dokaz da je netko postao ovisnikom! Da bismo vam olakšali kako prepoznati ovisnika, načinili smo tabelu u kojoj se u prvoj koloni nalazi opis života kakvog ga sprovodi jedan ovisnik ("život ulice"), te kakav bi bio iskreni i pošten život jedne zrele osobe (život u milosti).

"ŽIVOT ULICE"	"ŽIVOT U MILOSTI"
Ateizam	Vjerski život
Bahatost	Pristojnost
Bezosjećajnost	Imati osjećaj širine
Drskost	Finoća
Dvoličnost	Iskrenost
Laž	Istina
Lijenost	Marljivost
Nemati poštovanja prema drugima	Ljubiti bližnje
Neodgovornost	Odgovornost
Neozbiljnost	Zrelost
Neumjerenost	Umjerenost
Neurednost	Urednost
Oholost	Poniznost
Pasti pod utjecaj drugoga	Birati društvo
Popustljivost	Imati stav
Nepošten	Pošten
Površnost	Temeljitost
Prevrtljivost	Dosljednost
Sebičnost	Nesebičnost
Solidarnost u zlu	Znati što se hoće
Stil odijevanja (isključivo "markirano")	Stil odijevanja (bitno je da je uredno i čisto)
Vulgaran rječnik	Uljudnost
Zatvorenost	Komunikativnost

Pri sastavljanju ove tabele sudjelovali su svi štićenici Zajednice "Hosana".

Promatrajući ovu listu, vjerujem da se svi možemo naći u onome što lijeva tabela donosi. Zar smo svi ovisnici? Kako ne?! Naša ovisnost nije toga tipa kojega koriste narkomani, alkoholičari, kockari... Svi smo mi ovisnici o ljubavi, prihvaćenosti, volimo biti cijenjeni... Tu se i krije razlog našega nezadovoljstva, razočaranosti, nesreće. No, ne nalazimo svi rješenje na pravoj adresi pri zadovoljavanju te svojepotrebe. Ujedno, nije svaka ovisnost jednako ranjiva kao što je to droga, alkohol ili kocka. Tako, npr. netko tko je ovisan o ogovaranju, pri ispunjavanju te svoje ovisnosti, neće mu nateći jezik, neće

mu otpasti ruka, neće mu narasti rogovi. Ali će ga u početku peći savjest, sve dok ne ju ne iskrivi, a kasnije neće niti znati razlog njegova nezadovoljstva. Ova ovisnost nije u toj mjeri kao narkomanija, da u znatnoj mjeri napada čovjekov organizam.

Ovisnosti, bilo kog oblika, u određenoj mjeri ranjavaju. A nitko ne želi biti ranjen. To ne želi niti Bog. On nas želi radosne, sretne, pune života, a ne da tek životarimo. Stoga, vjerujem da će nam gornja lista pomoći kako bismo pazili na svoje ponašanje i tako se čuvali od ispraznog načina života, bili mi narkomani, alkoholičari, kockari... ili ne.

KAKO PREPOZNATI NARKOMANA?

Najčešće pitanje koje roditelji postavljaju je: kako prepoznati narkomana? Odgovor je zaista teško dati, pogotovo u početnoj fazi konzumiranja droge. Tada još uvijek nije narušeno ni psihičko ni fizičko zdravlje ovisnika, a on sam se još uvijek trudi zadržati stare navike kako bi ostavio dojam da je sve u redu. Iz razgovora s momcima u našoj zajednici zaključila sam da roditelji saznavaju za problem ovisnosti tek nakon godinu ili dvije od prvog konzumiranja droge. U tom razdoblju najčešće se radi o konzumiranju marihuane. Zašto je to u početku teško prepoznati? Jedan od razloga je taj što rani simptomi uzimanja droge nalikuju simptomima pubertetske krize (slabi uspjeh u školi, povlačenje u svoj svijet, zatvorenost u

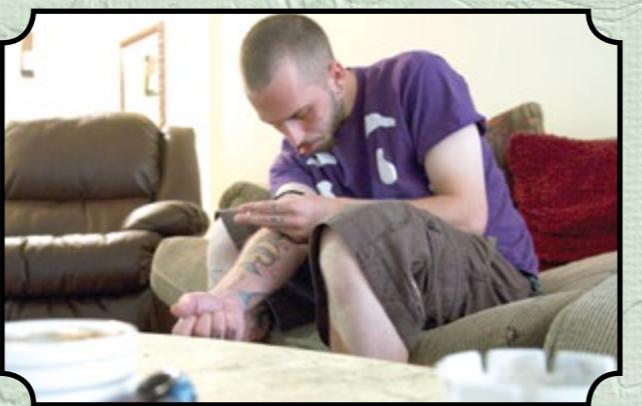
svojoj sobi, eksplozivne reakcije, izbivanje iz kuće i slično). Samo oni roditelji koji su do toga pubertetskog doba ostvarili sa svojim djetetom kvalitetan i blizak odnos i zahvaljujući tome i dobro ga poznaju, mogu prepoznati da se nešto čudno događa. Jedino takvima roditeljima neće promaknuti iznenadno čudno ponašanje njihove djece, a pogotovo im se neće dogoditi da možda i nepravedno optužuju svoje dijete. Nažalost, danas imamo veliki broj nepotpunih obitelji, ali i nešto što je još pogubnije. Obitelji su potpune, ali članovi te obitelji žive otuđeno. Izvana sve izgleda dobro. Obitelj je na okupu, ali iznutra svatko živi svoj život. Mislim da je otuđenost upravo jedan od glavnih razloga zbog kojih mladi danas uzimaju drogu. Dakle, roditelji: djelujte preventivno i posvetite se svome djetetu od njegovog dolaska na svijet. To je ujedno i odgovor na pitanje kada početi s odgojem: od rođenja, a ne kako to obično radimo – s ulaskom u pubertet. Tada već počinjemo sanirati posljedice ne odgoja. Ipak, evo nekoliko uputa:

1. Obratite pozornost na to u kakvom se društву kreće vaše dijete;

2. Povećajte oprez ukoliko primijetite neke od simptoma koje ćemo navesti, makar vam izgledali kao obična pubertetska kriza. Naglašavam, povećati oprez i pratiti situaciju, a nipošto ne stvarati alarmantno stanje u kući (optužbe, svade i slično);

3. Obratiti pozornost na promjenu ponašanja, drugačije mirise, ostatke; limunske kiseline po džepovima, aluminijске folije, nestajanje žlica iz kućnih stvari, i slično; te

4. Ukoliko otkrijete da vaše dijete konzumira drogu, makar se radilo i samo o povremenom konzumiranju, obratite se za pomoć stručnjacima.

NE ZABORAVITE, IMATE POSLA S MOĆnim PROTIVNIKOM I NE MOŽETE USPJETI SAMI!

Imamo informacije iz prve ruke, naši momci su nam rekli. Svaki od njih kad je bio otkiven minimalizirao je problem. Lagao je da to ne radi dugo, da uzme samo povremeno i obećao da više neće raditi. Istina je sljedeća:

- Ako vam je rekao da je počeo prije godinu dana, onda to zasigurno radi najmanje dvije godine;

- Ako vam kaže da uzima drogi samo povremeno, istina je sigurno drugačija. Već se "navukao" kako to oni kažu;

- Ako vam obeća kako to više neće raditi, možda toga trenutka i misli ozbiljno, možda čak i pokuša, ali nije u stanju dugo održati obećanje.

Shvatite, vaše dijete ima problem koji ne može riješiti sam, pa čak ni možda uz vašu pomoć. Ono treba drogu, jer mu nudi dobar osjećaj, popunjava prazninu, daje smisao besmislenome i vrlo brzo postaje ovisnik. Dakle, od prvoga uzimanja droge

do vremena kada roditelji saznavaju u prosjeku prode jedna godina. Od trenutka spoznaje roditelji zbog neznanja i osjećaja srama ne traže pomoć, već pokušavaju sami na razne načine pomoći djetetu (dogовор да to više neće raditi, promjena sredine, novi posao, škola, stalno praćenje i slično). Tu u prosjeku gube i po nekoliko godina svaki put počinjući iz početka i tako se nalaze u začaranome krugu ovisnosti.

Simptomi koji upućuju da neka osoba uzima neku vrstu droge su:

1. Ljepilo, benzin acetona i sl. (lako dostupne tvari koje se udišu i najčešće ih koriste jako mlade osobe (djeca))

- osoba djeluje ošamućeno, pijano, nesigurna je u pokretima;
- miris odjeće ili sobe na ljepilo, benzin ili aceton;
- najljonske vrećice i navedeni derivati u sobi.

2. Marihuana, hašiš (ove droge imaju efekt stimulansa, ali ponekad i depresanta kao i halucinogenih sredstava)

- oči su crvene, suzne i osjetljive na svjetlost;
- miris odjeće na spaljenu suhu travu;
- pojačan interes za društvo i tulumе;
- marihuana izaziva promjene stanja svijesti, pa kao stimulans utječe na pretjeranu veselost, smijeh bez konkretnog razloga, koncentracija slabih te dolazi do zanemarivanja obvezu;
- ponekad dovodi do depresije i halucinacija.

3. Heroin

- promijenjen izraz lica, pogotovo očiju, izrazito smanjene zjenice, promjene na koži (prištevi, čirići i sl.);

- pretjerana pospanost, često "kljucanje" (kratkotrajno padanje u san);

- gubitak apetita, fizičko slabljenje;

- pretjerano konzumiranje slatkiša;

- tragovi uboda na tijelu;

- zanemarivanje higijene;

- smanjena zainteresiranost za obitelj, prijatelje, obaveze, novo sumnjivo društvo, izbivanje iz kuće;

- pretjerano trošenje novca i sve veća potreba za njim, nestajanje novca i predmeta iz kuće;

- pred nadolazeću krizu, izrazito proširene zjenice, nervosa, žurba.

4. Kokain, ecstasy (sitne tablete različite boje i oblike) – psihostimulanti koji podižu krvni tlak i daju osjećaj energije.

- promjena izraza očiju zbog izrazito proširenih zjenica, kao i čitavog izraza lica;

- nos je začepljjen, osoba stalno šmrče, kao kod prehlade, a sluzokoža nosa je crvena, ponekad krvava zbog pucanja nosnih membrana;

- zbog izrazitog osjećaja energije osoba nema potrebe za spavanjem i hranom, pojačane fizičke i mentalne aktivnosti;

- posjećivanje tuluma s tehno-muzikom;

- nakon prestanka djelovanja droge javlja se pojačan umor i depresija.

5. Halucinogene droge – LDS i sl. (droge koje izazivaju halucinacije u obliku glasova i slika, doživljaja).

- izrazite promjene ponašanja kod osobe koja izgleda kao da je poludjela;

- osluškuje glasove, vidi stvari kojih nema i sl.

- napadi straha i panike mogu se pojaviti i nakon dužeg uzimanja, tzv. flashbackovi.

Jelena Burazer, psihologinja

Za malo vremena navršit će se godinu dana od prerane smrti našega subrata u Hosani, dragog nam prijatelja Vilmosa Száraz. Kao i s drugom subraćom, za svakog mog dolaska u Zajednicu, susretao bih se i s njime. Susreti s njime bili su posebni. On bi, izuzev posljednjega susreta, uvijek dolazio s knjižicom Novoga zavjeta. Uvijek s jednim tekstom, za kojega je tražio objašnjenje. Bio mi je to veoma drag zadatak. Jednom je došao, otvorio petnaesto poglavlje poslanice Korinćanima. Mučilo ga je pitanje uskrsnuće tijela. Njegov razumski sklop bio je sasvim različit od biblijskoga, pavlovskoga, a i moga. Sjetio bih se atenskih Grka koji su na Areopagu ismijavali sv. Pavla kad im je govorio o uskrsnuću tijela, o vječnom životu. Vilmosov mentalni sklop nije dao pristupa Božjoj istini. Pozivao sam ga na strpljiv, molitveni, vjernički život. Bog je strpljiv s nama, pa traži i našu strpljivost. Vilmosu se žurilo, pa i s obzirom na druga pitanja života. Presjekao je svoj životni put. Malo me je koja smrt tako potresla. Bog nas je stvorio bez nas, ali nas otkupiti neće bez

nas. Pred Boga se bez poziva ne može.

Za ovaj broj lista Zajednice Hosana, dobio sam težak zadatak – uskrsnuće tijela. Sjetio sam se Vilmosa. Njemu nisam mogao odgovoriti kako bi on to htio, razumio, prihvatio. A kako će odgovoriti na zadatak Hosane? Tješi me da moj zadatak nije i ne može biti odgovoren onako kako bi to netko htio, kako bi mu odgovaralo, već onako kako je to zamislio Bog Otac, kako je to ostvario u uskrsnuću Isusa Krista i kako to uči vjerovati i sveta Crkva. Crkva bez ikakvih velikih mudrovanja zbori: "Vjerujem u uskrsnuće tijela!"

Čovjek je tijelo i duša – osoba. Uskrsnut će osoba. Kad se kaže tijelo ili pak duša, razumijeva se cijelovita osoba. Marija je veličajući Boga (usp. Lk 1,46) rekla: "Veliča duša moja Gospodina i klikće duh moj..." Ona je govorila o sebi kao osobi; ne samo o duši ili tijelu. Na drugim mjestima kad se govorи o tijelu, nikako se ne isključuje duša, dakle, osoba.

Crkva u Korintu, koju je utemeljio sv. Pavao, došla je do nepremostivih poteškoća

glede uskrsnuća tijela. Petnaesto poglavlje svoje Prve poslanice toj Crkvi sv. Pavao posvećuje upravo tom pitanju. U desetom retku zbori ovako: "Ovo, braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstvo Božje, niti raspadljivo baštiniti neraspadljivo". Prema sv. Pavlu ne postoji никакva opreka između "tjelesnog tijela" i "tijela koje je prožeto duhom". Govor je ovdje o uskrsnuću tijela, a ne o uskrsnuću tjelesa, u fizikalnom smislu. Sveti Pavao ne naučava uskrsnuće tjelesa, nego osoba. On nema u vidu vraćanje tjelesnih tjelesa tj. bioloških tvorevina, čak izričito naglašena je nemogućnost toga, kad kaže da raspadljivo ne može baštiniti neraspadljivo, on ima u vidu drugovrsnost uskrslog života, a uzor za to jest život uskrslog Gospodina.

Iz ovoga nam se poručuje da nam je raditi na svojem uskrsnuću već danas. Sveti Pavao na više mjesta poručuje kako svoja tijela trebamo čuvati, jer su ona hramovi Božji i otvoreno kaže da tko razara hram Božji u sebi, da će njega razoriti Bog. Tijelo bez duha rađat će plodove tijela, a to su: bludnost, nečistoća, raspadljivost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstvo, svađe, ljubomora, srdžba, sebičnosti, razdori, strančarenja, zavisti, pijanstva, razuzdane gozbe i tomu slično. Ponavljam što sam već prije kazao: oni koji čine takvo nešto, neće baštiniti Kraljevstva Božjega! (usp. Gal 5,19-21). Oni koji žive i rade suprotno od ovoga, koji žive po duhu i po duhu se ravnaju, uskršavaju već sada na život po Kristu, s njim razapinju svoje tijelo i s njim će uskrsnuti.

Dakle, uskrsnut će tijelo koje već sada uskršava po vjeri u Isusa Krista. Oni koji ga danas prepoznavaju u bližnjima i iskazuju mu ljubav. Takve će on prepoznati na dan Suda i reći će im: "Dođite blagoslovljeni Oca mojega..." (Mt 25,34).

U ovom svijetu bezdušnosti, u svijetu tjelesnosti, teško se može vjerovati u uskrsnuće tijela, u vječni život. Grijeh čovjeka zasljepljuje i onemogućuje mu da vidi Boga u sebi i u ljudima oko sebe. Bog traži povjerenje u svoju Riječ. Traži život po svojoj

Riječi. Zato je njegova Riječ postala Tijelo u Isusu Kristu. To Tijelo nam je ostavio za hranu, popudbinu, na putu hoda prema njemu. Stoga slušati Riječ, njome hraniti dušu, produhovljavati tijelo bit će ne samo duša, niti samo tijelo, već osoba Božja, osoba uskrsnuća danas i za svu vječnost. Danas, ovdje kroz suzu i krv, a nakon Uskrsa u ljubavi, jer Bog je ljubav.

Rastajući se s Vilmošem, koji je o svemu ovome mislio drugačije, preporučujem ga milosrdju Božjemu. Nije imao snage prihvati put vjere, nade i ljubavi u Hosani. Živo sam molio Boga da ga vrati u Zajednicu. Sam nije mogao. I pao je. Molim Boga da ga uzme za ruku. Mislio je da može sam, ali nije uspio.

I ja sam htio ovim člankom dati Bogu-Stvoritelju, Bogu-Ljubavi, da vas ohrabri na putu. Posebno onda kad vas pritisne grobni kamen sumnje i nepovjerenja. Sjetite se tada da ste tijela u kojima se ostvaruje duša, da ste duše koje produhovljaju i za uskrsnuće ospozobljavaju vaša tijela. Stoga, vjerujem u uskrsnuće tijela. Svima vam želim sretan i radostan Uskrs!

o. Vjenceslav Mihetec, karmeličanin
prijatelj braće u Zajednici

Upoznajmo pravila zajednice

PERIOD RESOCIALIZACIJE

Cjelokupan program Zajednice Hosana traje najmanje tri godine i podijeljen je u tri etape ili faze kroz koje bi svaki štićenik trebao proći Upoznavajući Pravila Zajednice kroz naš časopis, ovoga puta ćemo se zadržati nad posljednjom fazom oporavka, a to je period resocijalizacije. Naime, smatramo da je štićenik, koji je milošću Božjom i svojim zalađanjem dospio do posljednje faze oporavka, doživio iskreno obraćenje, te da je Bog kroz Zajednicu u njega usadio nove životne vrijednosti koje se temelje na vjeri i životu u istini. Mi bismo to vjernički rekli "rodio se odozgo" (Iv 3,3), na što Isus poziva u evandelju svakoga čovjeka. To je srž, odnosno, duboki smisao naše Zajednice. Smatramo da je štićenik sa tim iskustvom i u takvom stanju duha spremam postizati više ciljeve. Tu prvenstveno mislimo na to da je spremam suočavati se sa vanjskim svijetom u kojem su okolnosti mnogo teže nego što su to u Zajednici. U periodu resocijalizacije štićeniku dajemo više slobode u upravljanu sa raznim obavezama s kojima Zajednica raspolaže. Na takav

se i stambeno osamostali kako bi što više rastao u odgovornosti. Tako će bolje osjetiti plodove svoga truda i izgraditi osjećaj vrijednosti.

Ovom prilikom želim se srdačno zahvaliti svim dobročiniteljima i ljudima dobre volje koji su na bilo koji način pomogli našem bivšim štićenicima pri resocijalizaciji. Neka ih Bog stostruk nagradi za sve što su učinili za bilo koga od njih.

Igor Tot-Horgoši

KAKO POMOĆI ZAJEDNICI?

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima – Hosana, dobrotvorna je ustanova i nema stalnih izvora prihoda. Svi koji žele svoju pomoć pružiti Zajednici Hosana to mogu učiniti putem računa Zajednice, kojega ona ima otvorena u NLB banci, na broj:

310-174239-35 (dinarski tekući račun)

00-708-0200340.2 (devizni tekući račun)

IBAN: RS35310007080200340264 (obavezno navesti) usmjeriti sredstva na: "donacija Zajednici HOSANA"

Account with instruction:

NLB BANKA A.D. BEOGRAD; Bulaver Mihajla Pupina 165v; 11070 Novi Beograd, SERBIA;

Swift Code: CONARS22

Beneficiary customer: IBAN International bank account number/

RS35310007080200340264/

PIB: 105153452

matrični broj: 08870358

kontakti:

- upravitelj: +381/64-4616-394
- voditelj: +381/64-9841-678
- suradnik: +381/63-546-026
- roditelj: +381/64-6550-015

ŠTO JE POTREBNO ZA ULAZAK U ZAJEDNICU?

PRIJE ULASKA U ZAJEDNICU POTREBNO JE NAPRAVITI SLJEDEĆE:

- obaviti informativni razgovor sa upraviteljem ili voditeljem Zajednice;
- popuniti Pristupnicu Zajednice;
- donijeti test za testiranje na opijate, jer se u Zajednicu ne može ući dok je ovisnik na testu pozitivan;
- uraditi radne dane od 5 do 7 dana – riječ je o razdoblju koje svaki budući štićenik treba iz razloga da se uoči volja za promjenom u momka i njegove teškoće. Tada Upravni odbor procjenjuje je li mu je u stanju pomoći ili ne. Radni dani se obavljaju u zajedništvu s barem jednim od roditelja i traje od jutra do navečer;

Potrebni dokumenti:

- osobna iskaznica;
- zdravstvena iskaznica;

Zdravstvene prevencije ili uvjeti:

- kompletna analiza krvi sa urađenim testovima na HIV, HBV i HCV;
- popraviti zube;
- priložiti potvrdu osobnog liječnika da je osoba ovisnik;
- priložiti potvrdu liječnika ako osoba boluje od neke zarazne, psihičke ili neke druge bolesti;

Ostalo:

- donijeti radnu odjeću i obuću;
- donijeti svečanu odjeću;
- donijeti potrepštine za osobnu higijenu;
- ako je kršten, donijeti potvrdu o krštenju.

***Onaj koji te stvorio
zna i što će sa tobom***

sv. Augustin

